

MIĘDZYNARODOWE

FORUM

TWÓRCZOŚCI

KOBIET

MIĘDZYNARODOWE
FORUM
TWÓRCZOŚCI
KOBIET

R A D O M 2 0 0 0

**MIĘDZYNARODOWE
FORUM TWÓRCZOŚCI
Kobiet**

RADOM, 1 - 7 PAŹDZIERNIKA 2000

**Organizator Forum:
Teatr Powszechny
im. Jana Kochanowskiego w Radomiu**

**Współorganizatorzy:
Kuria Diecezji Radomskiej
„The Warsaw Voice”
Radio „Ave”
Miejska Biblioteka Publiczna
im. Józefa A. i Andrzeja S. Załuskich
Kino „Hel”
Ośrodek Kultury i Sztuki
„Resursa Obywatelska”
Klub Środowisk Twórczych „Łaźnia”
Muzeum Wsi Radomskiej
Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu
Towarzystwo Muzyczne
Fundacja Teatru Radomskiego
Fundacja im. Mikołaja z Radomia
Centrum Handlowe M1
w Markach koło Warszawy
Centrum Handlowe M1
w Radomiu**

MIĘDZYNARODOWEMU FORUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC
patronuje:

JACEK NITA

Przewodniczący Rady Miejskiej Radomia

HONOROWY PATRONAT SPRAWUJĄ:

HANNA GRONKIEWICZ-WALTZ

HANNA SUCHOCKA

MARIA FOŁTYN

Siostra **MAŁGORZATA CHMIELEWSKA**

PATRONATEM ORGANIZACYJNYM OBJĘŁY FORUM:

DANUTA GRABOWSKA

DANUTA KUŹMIUK

HENRYKA WŁODARCZYK

W ciągu ostatnich stu lat zaszła zasadnicza zmiana w społecznym, politycznym i obyczajowym położeniu kobiet. Przemiany te polegały na ugruntowaniu obecności kobiet w sferze publicznej i przełamaniu wielu stereotypów, jakie - ze szkodą dla życia społecznego - dzieliły świat kobiet i mężczyzn. Intelktualne wojny o to, czy przemiany te okazały się korzystne, czy nie, toczą się nadal. Rok kończący wiek XX skłania więc do perspektywicznego spojrzenia na ten proces.

W społeczeństwie istniał dość zasadniczy podział na role męskie i kobiece, przy czym mężczyznom przypisywano odpowiedzialność za sferę publiczną, a kobietom za domową, prywatną, co odpowiadało opozycji kultura i natura. Tradycyjnie więc przypisywano sferę kultury, a więc twórczości - mężczyznom, natomiast kobiety postrzegano jako bliższe naturze w pierwotnym sensie, niejako mniej predysponowane do twórczości.

Dziś wiemy, że za wyeliminowanie kobiet ze sfery twórczości odpowiada właśnie ten tradycyjny podział ról, który sam jest wytworem kultury, a nie jakieś rzekomo naturalne predyspozycje przypisywane mężczyznom i kobietom. Dowodzi tego ugruntowana już obecność kobiet w życiu społecznym, politycznym i chyba najliczniejsza właśnie w sferze twórczości. Ugruntowana, ale jak sądzi wielu, daleka od równowagi, przynajmniej statystycznej. Stąd głównym celem Forum jest ukazanie twórczego udziału kobiet w życiu społecznym, ukazanie wartości, jakie reprezentują i wnoszą do teatru, literatury, sztuki i wielu innych dziedzin życia.

Nawet pobieżny przegląd twórczości kobiet pozwala stwierdzić, że odznacza się ona wielką różnorodnością w sferze wartości, nie tylko estetycznych. Podważa to również stereotypy i w tej dziedzinie. Nie ulega wątpliwości, że tysiące lat historii cywilizacji wykształciły szczególną wrażliwość kobiet w sferze kontaktów osobowych, w tworzeniu przedmiotów przeznaczonych do użytku domowego, przypisały je do prac wymagających wielkiej cierpliwości i powtarzalności gestów. Zepchnięcie tych wartości do sfery wyłącznie prywatno-domowej zubaża sferę publiczną, czyniąc ją bardziej podatną na konflikty. Z drugiej strony twórczość kobiet niejednokrotnie odznacza się energią i zdecydowaniem, przypisywanymi niegdyś wyłącznie mężczyznom. Jest więc jasne, że choć nie ma wartości, które należą rozłącznie tylko do kobiet i tylko do mężczyzn, to różnorodność postaw reprezentowanych przez kobiety, właśnie wskutek ich wielowiekowej izolacji od sfery publicznej, jest szansą na jej wzbogacenie i być może bardziej przyjazne wszystkim istotom urządzenie.

Z tą nadzieją pragniemy zorganizować Międzynarodowe Forum Twórczości Kobiet. Nie jest jednak zadaniem Forum zajęcie stanowiska w sporze o jakość tych przemian.

Organizatorzy

FORUM TWÓRCZOŚCI KOBIEK to wielkie święto dla naszego miasta. Wspaniałą rzeczą był pomysł jego zorganizowania - koncepcja skupienia w jednym miejscu, o jednej porze dorobku najwybitniejszych przedstawicielek współczesnego świata dla ukazania uniwersalnych wartości, które do naszego życia wprowadza sztuka tworzona przez kobiety.

Wszyscy mniej lub bardziej świadomie uczestniczymy w wielkim procesie, jakim jest dokonująca się integracja narodów europejskich. Kultura zaś zawsze była i zapewne na zawsze pozostanie tą dziedziną życia, która - z racji swej natury nigdy nie znając ograniczeń, chłonna i otwarta,

na tro co nowe - wyprzedza swe czasy o krok i dziś również stoi w awangardzie integracji narodów Europy i świata. Radom, jako miejsce spotkań w ramach Międzynarodowego Forum Twórczości Kobiet, po raz kolejny potwierdza swoje znaczące miejsce na mapie kulturalnych wydarzeń na skalę europejską. Poważne przedsięwzięcia kulturalne, będące efektem myśli twórczej, intelektualnego poziomu, a także aspiracji i szerokości horyzontów ludzi związanych z Radomiem, od lat wyznaczają naszemu miastu znaczącą i godną pozycję w europejskim kalendarium kulturalnym. Jako reprezentant mieszkańców Radomia i jako współgospodarz miasta jestem dumny z tego faktu. Mam nadzieję, że zainaugurowane w tym roku Międzynarodowe Forum Twórczości Kobiet zajmie w tym kalendarium stałe miejsce.

Jestem przekonany, że spotkania odbywające się w ramach salonów spełnią pokładane w nich nadzieje i oczekiwania. Stwarzając wyjątkową możliwość prezentacji różnorodnych postaw i wymiany poglądów, niewątpliwie przyczynią się do wzbogacenia zarówno naszej wiedzy o otaczającym nas świecie, jak i naszych osobowości. Osobiście swoją funkcję patrona Forum traktuję jako zaszczyt i cieszę się, że jest mi dane uczestniczyć w tak znaczącym przedsięwzięciu i w tak godnym gronie.

Mam też nadzieję, że Forum będzie dla wszystkich jego uczestników i gości dogodną okazją do poznania Radomia i jego mieszkańców - ludzi utalentowanych i wartościowych, których cennym dorobkiem są osiągnięcia miasta w wielu różnorodnych dziedzinach życia społecznego i gospodarczego.

Wiem, że olbrzymia wrażliwość ludzi sztuki pozwoli Państwu je w pełni ocenić.

Patron Forum
Przewodniczący Rady Miejskiej
JACEK NITA

W SALONIE TEATRALNYM nastąpi inauguracja

MIĘDZYNARODOWE FORUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

Uroczyste otwarcie odbędzie się na Dużej Scenie Teatru Powszechnego o godzinie 19.00, a zaraz po nim rozpocznie się

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY

podczas którego pokazane zostaną głośne spektakle o kobietach. Wszystkie przedstawienia grane będą na Dużej Scenie Teatru Powszechnego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu.

Na Scenie Kameralnej natomiast

2 października, w godzinach od 10.00 do 14.00 odbędzie się sesja naukowa na temat
TWÓRCZOŚĆ KOBIEC W TEATRZE - PROBLEMY I ZBLIŻENIA

Gospodarzem Salonu jest BARBARA OSTERLOFF z miesięcznika „Teatr”. W sesji wezmą udział:

prof. dr hab. DOBROCHNA RATAJCZAKOWA

Wprowadzenie do dyskusji

z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

prof. NINA KIRALY z Uniwersytetu Budapeszteńskiego

„Kobieta demoniczna i kobieta-twórca w teatrze XX wieku”

dr EWA CZAPLIŃSKA z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

„Kobieta w teatrze i literaturze 20-lecia międzywojennego”

dr GRAŻYNA BORKOWSKA z redakcji „Pamiętnika Teatralnego”

„Aktorki piszą”

mgr AGNIESZKA KOECHER-HANSEL z Instytutu Sztuki PAN w Warszawie

„Dama polskiej scenografii i kobieta demoniczna”

mgr JOANNA CHOJKA z Uniwersytetu Gdańskiego

„Kobiety w twórczości »nowych brutalistów«”

dr KATARZYNA FAZAN z Uniwersytetu Jagiellońskiego,

Styluscenografii Barbary Hanickiej

mgr ALEKSANDRA REMBOWSKA z miesięcznika „Teatr”

„Agnieszka Glińska - reżyser teatralny”

mgr MALWINA GŁOWACKA z miesięcznika „Teatr”

będzie mówić o stylu teatralnym Anny Augustynowicz

sesja zostanie wznowiona o godz. 16.00

a wprowadzeniem do dyskusji będzie wystąpienie

dr KRYSZYNY DUNIEC z Instytutu Sztuki PAN w Warszawie

i mgr JOANNY KRAKOWSKIEJ-NAROŻNIAK z redakcji „Dialogu”

pt.: „Własny świat - o zmianę paradygmatu w sztuce”

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY

- 1 października, godz. 19.00
TRZY SIOSTRY, KILKA LAT PÓŹNIEJ...
na motywach „Trzech sióstr” A. Czechowa
Reż.: Linas Marijus Zaikauskas
Teatr Powszechny z Radomia
- 2 października, godz. 19.00
William Shakespeare
HAMLET
Reż. Lilia Abadjieva (Bułgaria)
Freie Kammerspile z Magdeburga
- 3 października, godz. 19.00
PIOSENKI KOBIEC
spektakl oparty na piosenkach MARLENY DIETRICH
Reż. Andželika Cholina
Lietuvos Nacionalinis Dramos Teatras z Wilna
- 4 października, godz. 19.00
WERNER SCHWAB
PREZYDENTKI
Reż.: Krystian Lupa
Teatr Polski z Wrocławia
- 5 października, godz. 19.00
PEDRO SEDLINSKY
RĘKA W KIELISZKU, W PUDEŁKU, W POCIĄGU
Reż.: Veronique Bellegarde
Compagnie Boomerang z Paryża
- 6 października, godz. 19.00
BEN ELTON
POPCORN
Reż: Anna Augustynowicz
Teatr Współczesny ze Szczecina
- 7 października, godz. 19.00
GABRIELA ZAPOLSKA
MORALNOŚĆ PANI DULSKIEJ
Reż.: Agnieszka Glińska
Teatr Powszechny z Łodzi

TRZY SIOSTRY, KILKA LAT PÓZNIJ... *na motywach „Trzech sióstr” Antoniego Czechowa*

Oprac. tekstu i reż.: Linas Marijus Zaikauskas, scenografia: Bożena Kostrzewska, muzyka: Tadas Sumskas. Grają: Izabela Kuna, Iwona Pieniżek, Ewa Bakalarska, Magdalena Czartoryjska, Teresa Dzielska (Premiera)

Olga, Masza i Irina, pozbawione majątku i złudzeń, nieakceptowane przez środowisko żyją na prowincji w narastającym poczuciu beznadziejności i pustki. Ażeby przerwać wegetację, prowadzą między sobą specyficzną grę, w której przywołują wydarzenia z przeszłości, dręcząc się nawzajem. Podejmują jednak próbę odnalezienia sensu życia w szarej codzienności.

William Shakespeare - HAMLET

Tłum. z ang.: Heiner Müller, współpraca: Matthias Langhoff.

Opracowanie tekstu i reżyseria: Lili Abadjieva, scenografia i kostiumy: Vasil Abadjiev.

Grają: Matthias Beitmann, Enrique Keil, Gerald Fiedler i in.

HAMLET, **HAMLET** - to twoje fantazjowanie o rzeczywistości i przyszłości, o życiu i śmierci, o śnie i snach i o wszystkich zagadkowych sprawach, to czyni każdego - myślącym. „Hamleta” nie można, po prostu, wystawić.

Abadjieva manipuluje tekstem oryginału. Poprzez różne formy ekspresji aktorskiej przeciwstawia się tradycyjnej konwencji dramaturgicznej. W autorskiej interpretacji opiera się właściwie na czterech monologach wyjętych z tekstu sztuki, każdorazowo inaczej je prezentując. Tym samym ukazuje widzowi ból i niepokój rozpadającej się na naszych oczach świata.

LILIA ABADJIEVA - ur. w Sofii, w 1966 r. Należy do młodszego pokolenia reżyserów bułgarskich, które wyrosło na gruncie niepewnej egzystencji i resztek rozpadających się mitów. Ukończyła studia na Akademii Teatralnej w Sofii, w klasie wielkiego mistrza teatru Krasimira Spasova - jednego z młodych dzikich współczesnego mu czasu, którzy dzisiaj jeszcze panują na scenie, gdzie kiedyś przedstawiali swoją nienawiść, lęk i wizję przyszłości w realizowanych spektaklach.

Artystka dała do zrozumienia, iż w swej pracy nie będzie posłuszna Mistrzowi. Przeszłość jest jej terazniejszością, do której odwołuje się i kreuje nowe znaczenie kodów kulturowych dla pokolenia videoklipów i żeglujących po Internecie. Wirtualna rzeczywistość staje się modna, a Lilia Abadjieva przekłada rzeczywistość filmową na język teatru, obejmując wszystko co ulotne i pozytywne, ażeby poprzez własną sceniczną opowieść powołać do życia realną egzystencję w konkretnym czasie i przestrzeni. Niepewności epoki, ironii losu, które dla dzisiejszej młodzieży są tylko terazniejszością pozba-

wioną wartości i sensu, reżyserka przeciwstawia się czerpiąc siły z mądrości klasyków od Szekspira do Gogola.

Dotychczasowe inscenizacje: 1994 W. Shakespeare „Otello”, „Miarka za miarkę”; 1995 prezentacja „Hamleta”, „Makbeta”, „Poskromienia złościcy”, „Mizantropa” Moliera, w ramach Międzynarodowego Szekspirowskiego Sympozjum (KONCEPS) w Belgradzie. Kolejne to: 1996 - „Ożenek” M. Gogola (I nagroda za reżyserię na Festiwalu w Blagoevgrad), 1997 - „Hamlet” (prezentowany podczas Międzynarodowego Festiwalu Letniego w Warnie) 1998 - „Cierpienia młodego Wertera” wg Goethego (nagrada Ministra Kultury Bułgarii) 1999 „Rewizor” M. Gogola

Spektakle: „Hamlet” i „Cierpienia młodego Wertera” były prezentowane na międzynarodowych festiwalach: Tygodzień Festiwalowy w Berlinie pod hasłem „Młody teatr w Europie Wschodniej” -1999; i XVI Międzynarodowy Letni Festiwal Teatralny w Hamburgu - 1999.

PIOSENKI KOBIEC, *spektakl oparty na piosenkach Marleny Dietrich.*

Choreografia i libretto: Anżelika Cholina, scenografia: Marijus Jacoviskis, kostiumy: Juozas Statkevicius. Grają: Zivile Baikstyte, Ana Baranova, Lina Budzeikate i in.

Piosenki Marleny Dietrich są osią przedstawienia cieszącego się ogromnym powodzeniem litewskiej publiczności. Baletowy spektakl został przygotowany przez młodą i niezwykle utalentowaną artystkę z zespołem aktorów dramatycznych.

Reżyserka powiedziała o realizowanym spektaklu: „Najważniejszą rzeczą dla mnie, przy tej realizacji jest generalnie piękno; w czym tkwi siła kobiet, ich zachowanie, styl życia. Kobieta kochała przez wieki, lecz estetyka emocjonalnego doświadczania miłości nieustannie zmieniała się. W tym przedstawieniu każda piosenka to osobna historia. Nie próbowałam jedynie, zilustrować tych piosenek, usposobienie i charakter tej kobiety są tym, co mnie interesuje. Zwracam uwagę głównie na emocje i relacje między osobami.”

ANŻELIKA CHOLINA - absolwentka Szkoły Baletowej w Wilnie. W 1995 r. ukończyła Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej w Moskwie. Debiutowała spektaklem „Noc choreografii” zrealizowanym z zespołem Narodowej Opery Litewskiej i Baletu.

Kolejne realizacje to: „Opowiesci po siódmej” (1996) „Medea” (1997).

Przygotowała choreografię do oper: „Latający Holender”, „Aida”, „Salome” w 1997 r. dla Dramatycznego Teatru Narodowego Litwy wyreżyserowała dwa spektakle: „Piosenki kobiet” i „Carmen”. W 2000 r. otrzymała nagrodę Św. Krzysztofa dla najlepszego litewskiego choreografa sezonu.

Werner Schwab - PREZYDENTKI

Przekład: Monika Muskała, *reżyseria i scenografia:* Krystian Lupa, *grają:* Bożena Baranowska, Halina Rasiakówna, Joanna Pierzak, Ewa Skibińska.

WERNER SCHWAB (1958-1994), wybitny dramaturg austriacki, przedwcześnie zmarły w niewyjaśnionych okolicznościach; autor sztuk teatralnych „Zagłada ludu”, „Prezydentki”, „Korowód”, które uczyniły go jednym z najpopularniejszych i najczęściej granych dramaturgów niemieckiego obszaru językowego lat 90.

PREZYDENTKI - odrzucone przez wiedeński Burgtheater, wystawione dopiero po śmierci autora, stały się wielkim triumfem teatru. Przedstawienie premierowe zaprezentowano na festiwalach międzynarodowych, m.in. Theater der Welt(1997) i grano w kilkudziesięciu teatrach na całym świecie.

Jest to sztuka o trzech zwykłych, tzw. prostych kobietach, które nie radzą sobie w świecie wartości kultury, uwięzionych między wspomnieniem a pragnieniem. Zostały ciężko doświadczone przez życie. Spodziewają się należnej im rekompensaty za cierpliwie dźwigany codzienny krzyż. Wspominają, snują obrazy przyszłych triumfów wyraźnie jedna przeciwko drugiej. Zarówno wspomnienie jak i pragnienie nie jest tu celem, a jedynie środkiem do celu.

Pedro Sedlinsky - RĘKA W KIELISZKU, W PUDEŁKU, W POCIĄGU

Tekst: Françoise Thanas, *reż.:* Véronique Bellegarde, *scen. i kostiumy:* Bernard Michel, *występują:* Alain Fromeger, Michel Quimet, Catherine Matisse.

PEDRO SEDLINSKY ukończył studia pisarstwa dramatycznego pod kierunkiem Mauricio Kartuna w Szkole Miejskiej w Buenos Aires. Laureat I nagrody w konkursie „Teatro XXI”, organizowanym przez pismo „Gętea” wydawanym przez Uniwersytet w Buenos Aires za sztukę „Rysunek na zapoconej szybie”. Spektakl prezentowany w Radomiu otrzymał I nagrodę w drugiej edycji konkursu dramatycznego „Teatro XXI” i in.

RĘKA W KIELISZKU, W PUDEŁKU, W POCIĄGU, to dramat rozgrywający się pomiędzy trzema osobami. W pociągu, młody urzędnik jest wtajemniczany przez swego szefa w arkana ludzkiego polowania. Przyniesioną zdobyczą ma być ręka kobiety. Zejście do piekieł, w mrok ludzkiej duszy odbywa się w klimacie powieści kryminalnej, gdzie sedno tkwi w przebudzeniu. Mit o Perseuszu, Gorgoniu znajdują odniesienie w fabule spektaklu

VERONIQUE BELLEGARDE - aktorka, reżyser teatralny i telewizyjny, twórca teatralnego zespołu „Zefir”. Od 1995 r. pracuje z „Compagnie Boomerang” (z Michele Didym). Współpraca reżyserska przy następujących spektaklach:

„Sallinger” Bernarda Marie Koltésa (Théâtre de la Ville), „Cud” György Schwajda (Théâtre National de la Colline), „Polowanie na szczury” Petera Turriniego (Théâtre 71 de Malakoff), „Ulica zamkowa” (Théâtre de la Tempete). Organizator i twórca festiwalu Mousson d'Été od 1996 r. Swoją twórczość prezentuje na corocznym Festiwalu w Avignon, gdzie także odbyła się francuska premiera wyżej wspomnianego spektaklu przygotowanego przez Théâtre de l'Atalante.

Ben Elton: POPCORN

Reż.: Anna Augustynowicz, *scen.:* Marek Braun, *kostiumy:* Zofia de Ines, *muzyka:* Krzysztof Sendke, *grają:* Katarzyna Bujakiewicz, Czajka Madej, Krystyna Maksymowicz, i in.

POPCORN to ironiczny głos w dyskusji o odpowiedzialności mediów za wzrost przestępczości wśród młodzieży. Amerykański reżyser filmowy, laureat Oscara, staje oko w oko z bohaterami swoich filmów - młodymi mordercami, którzy usiłują obarczyć go winą za popełnione przez siebie zbrodnie. Z tej niezwykle konfrontacji wynika, że w społeczeństwie uzależnionym od mediów i spragnionym podglądania wszelka rozmowa o odpowiedzialności jest jałowa. Jeden z bohaterów mówi: „W dzisiejszych czasach nieważne, jak bardzo człowiek jest winny, i tak może być niewinny(...). Z tego, co wiem o osądzeniu przez telewizję”

ANNA AUGUSTYNOWICZ - absolwentka teatrolologii Uniwersytetu Jagiellońskiego i Wydziału Reżyserii PWST w Krakowie(1988). Reżyserowała w teatrach m.in. Opola, Kalisza, Łodzi, Wrocławia i Torunia. Od 1991 r. związana jest ze szczecińskim Tea-trem Współczesnym, w którym debiutowała „Klątwą” S. Wyspiańskiego. Od września 1992 r. jest dyrektorem artystycznym tej sceny.

Do najważniejszych osiągnięć jej realizacji należy zaliczyć polskie prapremiery sztuk Stiga Larssona: „Naczelnny”(1993), „Siostry, bracia” (1995), „Powrót skazańca”(1998), a także „Bez czułości” Clare McIntyre. Spektakle te przygotowała na małej scenie teatru, w Malar-ni, którą uruchomiła w 1992 r. Na tej scenie zrealizowała również prapremierowe realizacje dwóch scenariuszy Marka Koterskiego „Kocham”, „Nas troje” (1998). Na dużej scenie wyreżyserowała m.in. prapremierowe spektakle „Magnifikat” Włodzimierza Szurca (1995), „Młoda śmierć” Cezarza Nawrockiego (1996), „Moja wątroba jest bez sensu albo zagłada ludu” Wernera Schwaba (1997), „Popcorn” Bena Eltona (1999), a także „Iwonę, księżniczkę Burgunda” Witolda Gombrowicza (1996), „Balladynę” Juliusza Słowackiego(1998), „Sen nocy letniej” Williama Shakespeare'a (2000).

W 1995 r. Anna Augustynowicz otrzymała nagrodę

krytyków teatralnych Szczecina „Oko recenzenta” za promowanie dramaturgii współczesnej, w 1997 r. nagrodę za reżyserię „Iwony, księżniczki Burgunda” na Opolskich Konfrontacjach Teatralnych *Klasyka Polska*, w 1998 roku otrzymała *Paszport „Polityki”* za *mądre i odważne przedstawienia oraz kształt artystyczny Teatru Współczesnego w Szczecinie*, zaś na I Festiwalu Sztuki Reżyserskiej *Interpretacje* w Katowicach zdobyła nagrodę główną *Laur Konrada* za reżyserię spektaklu „Moja wątroba jest bez sensu albo zagłada ludu”. Wyreżyserowana przez nią „Balladyna” Juliusza Słowackiego zajęła II miejsce w „Konkursie na inscenizacje dzieł polskich romantyków”.

Gabriela Zapolska: MORALNOŚĆ PANI DULSKIEJ

Reż.: Agnieszka Głińska, scenogr.: Magdalena Maciejewska.

Grają: Barbara Szcześniak, Zbigniew Szczepański, Ireneusz Czop, i in.

Treści tego dramatu nie trzeba chyba nikomu przybliżać. Warto jednak wspomnieć, że spektakl ten, w reżyserii Agnieszki Głińskiej grany jest w Teatrze Powszechnym w Łodzi z ogromnym powodzeniem. Agnieszka Głińska - jedna z najciekawszych reżyserów teatralnych młodego pokolenia, spojrzała na Dulską w inny, niż to robili jej poprzednicy, sposób. Bowiem, czy dziś możemy oceniać główną postać tego dramatu tak samo, jak przed stu laty? Warto zastanowić się nad tym w kontekście naszej rzeczywistości. Jedno jest pewne: „Moralność pani Dulskiej” G. Zapolskiej, ta zabawna i jednocześnie gorzka komedia, z biegiem czasu nie traci nic ze swojej świeżości i pozostaje ciągle pretekstem do głębokich refleksji.

Barbara Szcześniak za rolę Dulskiej została nagrodzona przez łódzkich dziennikarzy Złotą Maskę.

AGNIESZKA GŁIŃSKA - absolwentka Wydziału Aktorskiego i Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie. Współpracuje z najlepszymi teatrami: Starym w Krakowie, Powszechnym i Ateneum w Warszawie. Realizuje spektakle Teatru Telewizji, prowadzi także zajęcia w warszawskiej Akademii Teatralnej.

Jest laureatką nagrody im. Bohdana Korzeniewskiego dla młodego reżysera, przyznawanej przez Ministra Kultury, nagrody im. Leona Schillera oraz nagrody na Festiwalu Sztuki Reżyserskiej w Katowicach za „Opowieści Lasku Wiedeńskiego” von Horvatha (Teatr Ateneum w Warszawie). Jej przedstawienie „Korowód” Schnitzlera (Teatr Ateneum w Warszawie) otrzymało tytuł Najprzyjemniejszego Spektaklu IV Festiwalu Sztuk Przyjemnych, organizowanego przez Teatr Powszechny w Łodzi, a spektakl „Kaleka z Inishmaan” (Teatr Powszechny w Warszawie) został nominowany do Feliksa '99, polskiego teatralnego Oskara.

W Salonie Sztuki Filmowej, który mieści się w kinie „Hel” zaprezentujemy

PRZEGLĄD DOROBKU FILMOWEGO AGNIESZKI HOLLAND

Właśnie mija 25 lat od debiutu reżyserskiego Agnieszki Holland, jest to więc znakomita okazja, aby zaprezentować jej osiągnięcia artystyczne. Od 2 do 7 października pokazemy osiem filmów. Przegląd zakończymy spotkaniem z Panią Agnieszka.

Wszystkie projekcje poprzedzą, odtworzone z taśmy video wypowiedzi autorki wprowadzające w tematykę filmu. Większość seansów rozpoczyna się o godz. 18.00, a spotkanie finałowe z reżyserką, o 20.30.

Gospodarzem Salonu jest Grzegorz Matyja, kierownik kina „Hel”.

2 października, godz. 18.00	AKTORZY PROWINCJONALNI	prod. Polska, 1978 r.
3 października, godz. 18.00	GORĄCZKA	prod. Polska, 1980 r.
4 października, godz. 18.00	KOBIETA SAMOTNA	prod. Polska, 1981 r.
5 października, godz. 18.00	EUROPA, EUROPA	prod. Francja/RFN, 1990 r.
godz. 20.00	TAJEMNICZY OGRÓD	prod. USA, 193 r.
6 października, godz. 18.00	CAŁKOWITE ZACMIENIE	prod. Francja/Anglia/Belgia, 1995 r.
godz. 20.00	PLAC WASZYNGTONA	prod. USA, 1996 r.
7 października, godz. 18.00	TRZECI CUD	prod USA, 1999 r.
	godz. 20. 30	
	SPOTKANIE Z AGNIESZKĄ HOLLAND	

AGNIESZKA HOLLAND urodziła się 28 listopada 1948 roku w Warszawie. W 1971 roku ukończyła reżyserię w FAMU w Pradze. Rozpoczęła pracę jako asystent reżysera u boku Krzysztofa Zanussiego przy filmie *ILUMINACJA*. W latach 1972-1981 należała do zespołu Realizatorów Filmowych „X” kierowanego przez Andrzeja Wajdę. Debiut fabularny *AKTORZY PROWINCJONALNI* (1978). Jako scenarzystka pracowała m.in. przy filmach Wajdy: *BEZ ZNIECZULENIA* (1978), *DANTON* (1982), *MIŁOŚĆ W NIEMCZECH* (1983). *KORCZAK* (1990) oraz A. Zajączkowskiego (kt.m., 1978), *OKRUCHY LUSTRA* (TV, 1978) oraz filmach L. Adamika i K. Vlachowej *MĘCZYZNA NIEPOTRZEBNY* (1981) a także J. Bogajewicza *ANNA*. Jako aktorka pojawiła się m.in. w filmach *BLIZNA* (1976), *ZDJEĆCIA PRÓBNE* (1976), *PRZESLUCHANIE* (1981). Samodzielnie i wraz z mężem Laco Adamikiem wyreżyserowała wiele sztuk teatralnych (m.in.: *EMIGRANCI*, *WOYZEK*, *DUSIA*, *RYBA*, *WAL I LETA*) oraz telewizyjnych inscenizacji klasyki (*LORENZACCIO*, *PROCES*). Zajmowała się również tłumaczeniami z języka czeskiego na polski (m.in. przełożyła

NIEZNOŚNA LEKKOŚĆ BYTU M. Kundery). Od 1981 roku mieszka i pracuje na Zachodzie. Jest laureatką wielu prestiżowych nagród na festiwalach m. in. w Cannes (1980), Gdańsku, Berlinie (1981) Montrealu (1985, 1987), laureatką Złotego Globusa (1991). Dwukrotnie nominowana do Oscara (*GORZKIE ŻNIWA*, *EUROPA, EUROPA*) w latach 1991-1997 reżyserowała filmy: *OLIVIER, OLIVIER*; *TAJEMNICZY OGRÓD*; *CAŁKOWITE ZACMIENIE I PLAC WASZYNGTONA*.

SALON SZTUKI FILMOWEJ

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

AKTORZY PROWINCJONALNI

Scenariusz: AGNIESZKA HOLLAND i WITOLD ZATORSKI, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *zdj.:* JACEK PETRYCKI, *muz.:* Andrzej Zarycki, *scen.:* BOHDAN SOLLE, *montaż* HALINA ZAWROCKA

Wyk.: TADEUSZ HUK, HALINA ŁABONARSKA, JAN CIERSKI i in.

Prod. Zespoły Filmowe - Zespół X.

Teatr w teatrze i teatr w filmie - dwie konwencje zastosowane przez reżyserkę okazały się zaskakująco świeże, a tekst „Wesela” Wyspiańskiego - jak zawsze aktualny.

GORĄCZKA

Scenariusz: na podst. powieści A. Struga „Dzieje jednego pocisku”: K. T. TOEPLITZ, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *zdj.:* JACEK PETRYCKI, *muz.:* JAN KANTY PAWLUŚKIEWICZ, *montaż:* HALINA NAWROCKA.

Wyk.: BARBARA GRABOWSKA, BOGUSŁAW LINDA, ADAM FERENCY, OLGIERD ŁUKASZEWICZ i in.

Prod.: Zespoły Filmowe - Zespół „X”

Film porusza problem terroryzmu, właściwy ruchom rewolucyjnym przełomu XIX i XX wieku. Ukazuje niebezpieczny fanatyzm polskich rewolucjonistów poświęcających wszystko w imię walki z carskim reżimem. Ponieważ życie jednostki ma dla nich znikomą wartość, stają się bezdusznymi wykonawcami postanowień partii.

KOBIETA SAMOTNA

Scenariusz: AGNIESZKA HOLLAND i MACIEJ KARPIŃSKI, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *zdj.:* JACEK PETRYCKI, *muz.:* JAN KANTY PAWLUŚKIEWICZ, *montaż:* ROMAN KOLSKI.

Wyk.: MARIA CHWALIBÓG, BOGUSŁAW LINDA i in.

Prod.: Zespoły Filmowe - Zespół „X”

Historia związku dwojga ludzi, których status społeczny i socjalny postawił poza nawiasem społeczeństwa PRL-u. Jeden z najczarniejszych obrazów życia odrzuconych i doświadczonych przez los jednostek w realiach socjalizmu.

EUROPA, EUROPA

Scenariusz: na podst. wspomnień Sally Perela: AGNIESZKA HOLLAND, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *dekoracje:* ALLAN STARSKI, *zdj.:* JACEK PETRYCKI, *muz.:* ZBIGNIEW PREISNER, *montaż:* EWA SMALL

Wyk.: MARCO HOFSCHEIDER, JULIE DELPY, HALINA ŁABONARSKA i in.

Prod.: MARGARET MENEGOS (FRANCJA), ARTUR BRAUNER (RFN), ZESPÓŁ PERSPEKTYWA (POLSKA)

Kandyd dwudziestego wieku, którego los nazaczyły system totalitarny dwóch prowienencji - nazizm i stalinizm, opowiedziana w konwencji osiemnastowiecznej powiastki filozoficznej.

TAJEMNICZY OGRÓD

Scenariusz: na podst. książki Frances Hodgson Burnett: CAROLINE THOMPSON, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *zdj.:* ROGER DEAKINS, *muz.:* ZBIGNIEW PREISNER, *montaż:* ISABEL LORENTE

Wyk.: KATE MABERLY, HEYDON PROWSE i in.

Prod. Warner Bros, Francis Ford Coppola.

Adaptacja klasyki powieści dziecięcej. Obraz dzieci przechodzących twardą szkołę życia, zagubionych w dorosłym świecie obojętności. Cierpienie sprawia, że młodzi bohaterowie wyzbywają się wyniosłości i egoizmu. Triumfuje nadzieja, rozkwitająca niczym wspaniałe rośliny w budzącym się do życia tajemniczym ogrodzie.

CAŁKOWITE ZAĆMIENIE

Scenariusz: CHRISTOPHER HAMPTON, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *zdj.:* YORGOS ARVANITIS, *muz.:* JAN KACZMAREK, *montaż:* ISABEL LORENTE

Wyk.: LEONARDO DI CAPRIO, DAVID THEWLIS, ROMAIN BOHRINGER i in.

Prod. Capitol, New Line, Jean Pierre Ramsay.

Fabula oparta na historii związku Artura Rimbaud i Paul'a Verlaine'a

PLAC WASZYNGTONA

Scenariusz: CAROL DOYLE wg. powieści Henry James'a, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *scenografia:* ALLAN STARSKI, *zdj.:* JERZY ZIELIŃSKI, *muz.:* JAN KACZMAREK

Wyk.: JENNIFER JASON LEIGH, ALBERT FINNEY, BEN CHAPLIN i in.

Prod.: Roger Birnbaum, Julie Bergman Sender, Randy Ostrow, Caravan Pict.

Opowieść o bolesnym i trudnym procesie osiągnięcia wewnętrznej dojrzałości przez młodą kobietę, która nie znajduje na swej drodze żadnego wsparcia. Przejmujące doświadczenie, jakie staje się jej udziałem, pomoże bohaterce osiągnąć wewnętrzną dojrzałość, zaprawioną jednak goryczą niespełnienia.

TRZECI CUD

Scenografia: na podst. powieści Richarda Vetere: JOHN ROMANO i RICHARD VETERE, *reż.:* AGNIESZKA HOLLAND, *scenografia:* ROBERT DE VICO, *zdj.:* JERZY ZIELIŃSKI, *muz.:* JAN KACZMAREK, *montaż:* DAVID J. SIEGEL, A.C.E.

Wyk.: ED HARRIS, ANNE HECHÉ, ARMIN MUELLER-STAHL i in.

Prod. Solopan

Film o poszukiwaniu cudu w świecie pozbawionym oznak wrażliwości i współczucia, gdzie wydaje się, że na sacrum nie ma już absolutnie miejsca. Schyłek wieku skłania do stawiania pytań ostatecznych, na które czasem nie znajduje się konkretnych odpowiedzi, bowiem racjonalizm przegrywa w pojedynku z tajemnicą wymykającą się kryteriom rozumu.

SALON TEATRU TELEWIZJI

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

„SANDRA K.” to historia dziewczyny, która za wszelką cenę chce zrobić w stolicy karierę w branży reklamowej. Dla poprawienia urody zaczyna umarytwiać swoje ciało gódkami aż wreszcie miewa wizję niczym średniowieczna święta. Jest to ironiczne spojrzenie na współczesne mody i wartości, na świat odwróconych hierarchii i pojęć.

BARBARA SASS - reżyserka filmowa, autorka filmów o tematyce społecznej i psychologicznej, specjalistka od kobiecych portretów w kinie polskim („Bez miłości” z Dorotą Stalińską, „Tylko strach” z Anną Dymną, „Pokuszenie” z debiutującą Magdaleną Cielecką). Reżyseruje także w teatrze (ostatnio w krakowskim Teatrze im.

J. Słowackiego), realizuje spektakle telewizyjne.

„WASSA ŻELEZNOWA” - dramat Gorkiego przedstawiony w pierwotnej, pesymistycznej i drapieżnej wersji, ukazuje rodzinę w stanie rozkładu, pojęgę pieniądza w dobie bezwzględności prawa własności. Tytułowa bohaterka, brawurowo zagrana przez Annę Dymną jest postacią trudną do jednoznacznej oceny: w imię jedności rodziny posuwa się do zbrodni, jest bezpardonowa, ale powoduje nią ogromną miłość do dzieci. Wassa dostrzega swoje winy, cierpi, nie może sobie jednak pozwolić na słabość.

MARTA MESZAROS - znana na całym świecie reżyserka węgierska, uprawia kino kobiece o zacięciu politycznym („Dziennik dla moich dzieci” z 1982 r. to najważniejszy węgierski film rozliczeniowy). Związana również z Polską, gdzie realizuje niektóre ze swych filmów oraz spektakle Teatru TV. Jej ostatni film „Córy szczęścia” można obecnie oglądać na ekranach naszych kin.

„EDITH I MARLENE” Ewy Pataki i Marty Meszaros jest opowieścią o życiu dwóch legendarnych artystek: Edith Piaf i Marleny Dietrich. Spektakl prezentuje dwie skrajnie odmienne postawy wobec życia i sztuki: Edith spala się w pracy, wikła w romanse, które pozwalają jej tworzyć. Marlene zachowuje olimpijski dystans. Autorki stawiają pytanie o rolę twórczości i potrzebę ekspresji, o stosunek do własnych talentów i życiowych zadań.

AGNIESZKA LIPIEC-WRÓBLEWSKA - młoda reżyserka teatralna i telewizyjna, absolwentka warszawskiej PWST. Dla telewizji realizowała spektakle we własnej adaptacji: „Moje pierwsze honorarium” wg Babla, „Szczęśliwy książę” według Wilde’a, „Numery” wg Olgi Tokarczuk. Reżyseruje w Teatrze Narodowym

i Teatrze Studio. Jej warsztat artystyczny charakteryzuje się psychologiczną wnikliwością i świetnym prowadzeniem aktorów.

„PORTRET WENECKI” to adaptacja opowiadania Gustawa Herlinga-Grudzińskiego pod tym samym tytułem. Stary pisarz snuje wspomnienia pod wpływem napotkanego w gazecie nekrologu. Tuż po wojnie, jako młody żołnierz, poznał w Wenecji niezwykłą kobietę, artystkę, której postać intryguje go do dziś. Sztuka jest studium kobiecości tajemniczej, ekscentrycznej, powodowanej zaskakującymi emocjami.

IZABELA CYWIŃSKA - reżyserka teatralna, wieloletnia dyrektora teatrów: im. Bogusławskiego w Kaliszu i Teatru Nowego w Poznaniu, minister kultury w rządzie T. Mazowieckiego. Artystka uprawiająca teatr zaangażowany, znana z bezkompromisowości i politycznych pasji. Realizuje klasykę, ale równie często sięga po trudne tematy związane z historią najnowszą („Oskarżony”, „Czerwiec 56” z 1981 roku). Ma na swoim koncie także sporo premier w Teatrze TV, m.in. „Nora” Ibsena, „Zeszłego lata w Czulimsku” Wampitłowa, „Śmierć Taretkina” Suchowo-Kobyłina.

„DRUGA MATKA” autorska adaptacja opowiadań Hanny Krall, pokazuje na kilku przykładach powikłane losy polskie i żydowskie z lat II wojny światowej. Posługując się tymi historiami reżyserka konstruuje symboliczny sąd nad ludzkością odpowiedzialną za holocaust.

Międzynarodowe Forum Twórczości Kobiet otwiera podwoje dla kobiet uprawiających różne gatunki literackie, obecnych we współczesnej polskiej literaturze i lokujących w nieco innym wymiarze miejsce i rolę kobiety w społeczeństwie.

Zapraszamy publiczność na spotkania autorskie:

2 października o godz.17.00	z MARTĄ FOX
3 października o godz.17.00	z EWAŃ KURYLUK
4 października o godz. 17.00	z KRYSZYŃĄ KOFTĄ
6 października o godz.17.00	z ANKĄ GRUPIŃSKĄ

W trakcie Międzynarodowego Forum Twórczości Kobiet odbędą się również dwie sesje:

2 października, w godz. 11.00 - 13.00

•literacka, z udziałem TADEUSZA J. ŻÓŁCIŃSKIEGO, który wygłosi referat p.t.: „FEMINIZM I ANTYFEMINIZM W LITERATURZE KOBIECej LAT DZIEWIĘDZIESIĄTYCH” oraz IWONY SMOLKI (Polskie Radio): „TWÓRCZOŚĆ POETYCKA KOBIEC W SCHYLEKU WIEKU”.

6 października, w godz. 11.00 - 14.00

•socjologiczna z udziałem prof. KAZIMIERZA ŚLĘCZKI (Uniwersytet Śląski), który wygłosi referat pt.: „FEMINIZM A TWÓRCZOŚĆ” i dr SŁAWOMIRY WALCZEWSKIEJ (Fundacja Kobiet „eFKa”): „FEMINIZM ZNAD WISŁY”.

Wszystkie spotkania autorskie oraz sesje odbędą się w gmachu Miejskiej Biblioteki Publicznej przy ul. J. Piłsudskiego 12 w Radomiu.

MARTA FOX, krytyk teatralny i literacki, publikuje teksty w „Gońcu Teatralnym”, „Teatrze”, „Opcjach”, „Górnośląskim Diariuszu Kulturalnym”. Była współorganizatorem katowickich festiwali teatralnych. Od kilku lat współorganizuje Mysłowicki Tydzień Poezji, prowadzi spotkania z pisarzami w Klubie Literackim Katowickiego Domu Literatury. Eseje literackie zamieszczała w „Poezji”, „Autografie”, „Integracjach”, „Opcjach”, „Już jest jutro”, „Przeglądzie Literacko-Artystycznym”. Laureatka nagród literackich, m.in.: im. Tadeusza Micińskiego, J. I. Kraszewskiego, H. Poświatowskiej. „Warszawskiej Jesieni Poezji” (za esej o twórczości Anne Sexton), *Grand Prix* w Ogólnopolskim Konkursie Literatury Miłosnej, I nagroda w konkursie im. E. Stachury, i.t.d.

W 1994 r. opublikowała pierwszy tom poezji. Jest również autorką powieści obyczajowych dla młodzieży, a miarą jej popularności jest młoda publiczność, tłumnie zapelniająca salę w czasie spotkań autorskich.

W 1997 r. opublikowała książkę „Zdarzyć się mogło. Zdarzyć się musiało” - reporterską relację o Wisławie Szymborskiej, będącą niezwykle portretem laureatki nagrody Nobla. Osobny rozdział stanowi w jej twórczości proza. Zofia Beszczyńska napisała o powieści „Wielkie ciężarówki wyjeżdżają z morza”, iż „...wypelniają na naszym rynku lukę, która powstała między powieściami Danielle Steel a, powiedzmy, Iris Murdoch”.

EWA KURYLUK, ur. w 1946 r. w Krakowie jest pisarką, krytykiem sztuki, malarką, autorką instalacji plastycznych, scenografem teatralnym. Absolwentka warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych i historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wspólnie z Barbarą Toruńczyk założyła „Zeszyty Literackie”. Prowadziła wykłady i seminaria na uniwersytetach amerykańskich. Autorka pisząca dla elitarnych oficyn: Blackwell (Oxford), Dalkey Archive Press (USA).

Od 1981 r. mieszka w Nowym Jorku i Paryżu. Znakoμίta edukacja i znajomość języków pozwoliły jej na poruszanie się, poprzez lekturę i obecność artystyczną, w świecie wielu narodów i kultur. Fascynuje ją przetwarzanie rzeczywistości w sztukę, oddalenie się od realizmu tak daleko, jak tylko to możliwe. „Nie jestem ani typową pisarką, ani typową malarką, ani typowym amerykańskim profesorem. Żyję sobie tak, jak mi się podoba... Ja po prostu żyję tak, jak chcę: niezależna od mód i ideologii”.

Opublikowała, w Polsce, m.in. „Pani Anima”. Wiersze z lat 1975-1979” (1984), „Podróż do granic sztuki: eseje z lat 1975-1979” (1982), „Wiek 21” (1995), „Grand Hotel Oriental”(1997). „Wiedeńska Apokalipsa” (1999) wyd. 2 zm.

Założycielka fundacji „Amici di Tworki”, zorganizowała aukcje, by „pomóc Tworkom stworzyć lepszy, godny był ludziom, którzy nie potrafią udźwignąć ciężaru życia”.

KRYSTYNA KOFTA rozpoczęła karierę literacką jako krytyk. Po pierwszych utworach prozatorskich, napisała wraz z Małgorzatą Domagalik best-seller p.t.: „Harpie, piranie, anioły” (1997). Ten katalog współczesnych kobiet poszedł im na tyle składnie, że z uwagi na głoszone poglądy, zostały wpisane w feminizm prawie jednogłośnie. Powiedzenie „Feministka Anno Domini 1997 nie walczy już z mężczyznami, ale walczy o kobiety” potraktowano jako jednoznaczny deklarację obydwóch pań. K. Kofta w wywiadzie udzielonym tygodnikowi „Wprost” mówiła: „Jestem bardziej popularna jako osoba niż jako pisarka... Kiedyś przede wszystkim pisałam. Dziś wiem, że twórcą musi mieć pewien wizerunek. Nie prostuję więc niektórych obiegowych sądów na mój temat, na przykład, że jestem kontrowersyjna lub że zniszczyłam tego, czy innego mężczyznę”.

„Chwała Czarownicom” (1994) oraz „Złodziejka pamięci” (1998) stanowią dalszy ciąg dyskursu feministycznego, jaki uprawia konsekwentnie od kilku lat. Jeśli przyjąć, że kobiecość i męskość są rodzajami energii, to możliwym staje się podział na literaturę męską i kobiecą. Kofta mówiąc o sytuacji rynku wydawniczego w Polsce stwierdziła: „Polscy wydawcy zaczynają liczyć się z faktem, że większość czytelników książek to kobiety, i że to przede wszystkim do nich powinna być skierowana oferta w księgarniach”.

ANKA GRUPIŃSKA zapisuje w formie reportażu czy wywiadu historie najnowszej. Współpracowała z pismami drugiego obiegu. Była współzałożycielką pisma „Czas Kultury”. W 1991 r. ukazał się zbiór wywiadów z ostatnimi żyjącymi żołnierzami ŻOB-u, powstańcami z getta warszawskiego „Po Kole. Rozmowy z żydowskimi żołnierzami”, których ciąg dalszy opublikowała autorka w wydanej w 1999 roku książce „Ciągłe po Kole”. W 1999 r. opublikowała w wydawnictwie „Twój Styl” książkę „Najtrudniej jest spotkać Lilit”, w której opisała świat zamkniętej społeczności, która nie narzuca innym swego sposobu na życie - świat chasydów, a konkretniej - świat chasydek, tworzących w obrębie swojej społeczności autonomiczną grupę. Współcześnie żyjące kobiety są jak autorka mówi królowymi. „To one, a nie mężczyźni regulują zasadami życia domowego, ustalają porządek dla całej rodziny, są najważniejsze. A mężczyzna w chasydzkim domu jest trochę jak obrazek na ścianie, jak dekoracja. Bywa oczywiście różnie, mówię o modelu przeciętnym... Najczęściej kobieta pracuje, mężczyzna czasem dorabia, głównie zaś się uczy”. Tytułowa Lilit to „pierwsza żona Adama, czarownica po prostu, która kobietom wyzwolonym bardzo się podoba, bo kobiety lubią być czarow-

nicami... A kiedy już chasydzka kobieta spotka Lilit, kiedy zgodzi się na to spotkanie, najczęściej oznacza to dotknięcie pokusy, która może spowodować odejście ze społeczności chasydzkiej. To jednak zdarza się niezwykle rzadko, bo Lilit nie chadza między chasydzkimi kobietami”.

TADEUSZ J. ŻÓŁCIŃSKI urodził się 7. 05.1936 r. w Warszawie. Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Krytyk literacki, debiutował jako recenzent na łamach „Nowych Książek” w 1958 roku. Eseje i recenzje zamieszczał m.in. w „Twórczości”, „Więzi”, „Odrze”, „Współczesności”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Kulturze”, „Faktach”.

Aktualnie związany z tygodnikiem „Pocztą Polska” (dział kulturalny), miesięcznikiem „Megaron” (poświęconego promocji książki). Ostatnio ukazał się zbiór wierszy ks. Janusza Kobierskiego z przedmową Tadeusza J. Żółcińskiego oraz antologia „Z kobietą nie ma żartu. 600 lat fraszki polskiej”, również z przedmową jego autorstwa.

PROFESOR KAZIMIERZ ŚLĘCZKA, filozof, afrykanista, geolog, działacz ruchu europejskiego, jest kierownikiem Zakładu Filozofii Społecznej Uniwersytetu Śląskiego. W latach osiemdziesiątych, zafascynowany zjawiskiem zachodniego feminizmu, rozpoznał w nim jedną z głównych sił społecznych naszego czasu. W swej publikacji „Feminizm” wyjaśnił rozmaite aspekty tej problematyki i obalając liczne stereotypy, nakreślił rzetelny obraz silnego ruchu społecznego, stanowiący rezultat wieloletnich poszukiwań i wysiłków badawczych. To unikalne na polskim rynku wydawniczym kompendium prezentuje feministyczny dorobek intelektualny i społeczny.

SŁAWOMIRA WALCZEWSKA dr nauk humanistycznych Polskiej Akademii Nauk. Współzałożycielka fundacji kobiecej „eFKa”. Kieruje projektem Centrum Kobiet w Krakowie. Jest aktywną uczestniczką ruchu feministycznego. Zebrała i opublikowała teksty feministyczne „Głos mają kobiety” (1992). W 1999 r. ukazała się jej kolejna książka „Damy, rycerze i feministki” nominowana do nagrody literackiej „Nike” za rok 2000.

IWONA SMOLKA - dziennikarz II Programu Polskiego Radia, krytyk literacki, publikuje m. in. w „Nowych Książkach”, „Więzi”, „Kresach”, „Przeglądzie Powszechnym”

SALON SZTUK PLASTYCZNYCH

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM TWÓRCZOŚCI KOBIET

Zaprezentowane w SALONIE SZTUKI prace z dziedziny malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, są dziełami artystek tworzących w Polsce po 1945 r. i pochodzą z kolekcji MUZEUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ w Radomiu. Prace są wystawiane w dwóch miejscach - w salach Muzeum Sztuki Współczesnej oraz w sali wystawienniczej Miejskiej Biblioteki Publicznej w Radomiu.

Otwarcie wystaw nastąpi 4 października godz.11.00
w gmachu Muzeum Sztuki Współczesnej, ul. Rynek 4/5

SZTUKA KOBIET

ZE ZBIORÓW MUZEUM

SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ W RADOMIU

Sztuka kobiet w Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu - to znacząca część kolekcji Muzeum. Jak wielka? - nigdy nie liczyliśmy; część znacząca - ale nadal niepodważalna jest przewaga mężczyzn. To na pewno setki dzieł i na pewno przynajmniej 100 autorek, o których z tej okazji należy wspomnieć. Ale - mówiąc już trochę poważniej - należy wymienić przede wszystkim te, których dzieła w tej kolekcji są naprawdę ważne, decydują o jej charakterze i randze. Jest ich wiele, ale wymieniam zawsze najpierw dwie artystki: Jadwigę Maziarską, należącą do wąskiego grona kilku najwybitniejszych w Polsce twórców malarstwa abstrakcyjnego, której sztuka w ostatnich latach doczekała się w końcu należnego jej zainteresowania - i Ludmiłę Stehnową, rzeźbiarkę, twórczynię rzeźb abstrakcyjnych, niekiedy łączących formy abstrakcyjne i figuratywne, chyba wciąż jeszcze nie dość cenioną. Kolekcja rzeźb i rysunków Stehnowej liczy ponad 100 dzieł z różnych okresów; kolekcja prac Jadwigi Maziarskiej to 8 obrazów, ale dzieł ważnych w jej dorobku, z różnych lat; jest tu obraz z 1948 r. zatytułowany „Sekrety ze wschodu”; to na pewno jedno z najbardziej nowatorskich i dojrzałych dzieł jakie powstały w Polsce w latach tuż powojennych (a to były przecież znakomite lata).

W środowisku Grupy Krakowskiej kobiety odgrywały zawsze ważną rolę; przed wojną Maria Jarema, a po wojnie należały do niej także - oprócz Jadwigi Maziarskiej - malarki: Erna Rosenstein, Janina Kraupe, Teresa Rudowicz, Danuta Urbanowicz i rzeźbiarka Maria Pinińska-Bereś; dzieła ich wszystkich są w kolekcji Muzeum. W sztuce twórców tego kręgu powstawały zarówno dzieła abstrakcyjne, jak też przedstawiające, najczęściej inspirowane surrealizmem. I nie można wydzielić tu sztuki kobiet; z jednym wyjątkiem: Marii Pinińskiej-Bereś. Znajdujące się w kolekcji Muzeum dwie wczesne rzeźby wydają się prekursorskie - w skali nie tylko polskiej, być może europejskiej, światowej - poprzez podjęcie problematyki, która kojarzy się dziś z feminizmem. Te rzeźby to „Stół II - Uczta” (z 1968 r.) i „Czy kobieta jest człowiekiem...” (z 1972).

Kobiety tworzą sztukę związaną z różnymi nurtami; również abstrakcji geometrycznej - Aleksandra Jachtoma, Dorota Grynczel, Teresa Bujnowska; są obecne w kręgu umownie określanym jako ekspresjoniści z pokolenia „Arsenału” - Barbara Jonscher, Gabriela Obremba i Krystyna Brzechwa, czy też w gronie artystów, którzy wypowiadają się poprzez różnorodne media, tworzą obiekty, instalacje, performance, wideo - Izabella Gustowska.

Sztuka Gustowskiej opowiada przede wszystkim o kobiecie, o kobiecie jej erotyzmie opowiadają obrazy Teresy Pągowskiej, rzeźby Barbary Falender, wiele rzeźb wspomnianej już Ludmiły Stehnowej. Wymienić tu można jeszcze autorki licznych autoportretów, Marię Markowską, ale także Krystynę Piotrowską, Magdalenę Hoffmann, Małgorzatę Hołówkę. Krystyna Piotrowska, tworząc serię grafik ze swoimi autoportretami w towarzystwie największych artystów przeszłości, na jednej z nich sportretowała się z Fridą Kahlo. Za tę grafikę otrzymała nagrodę na 2. Międzynarodowym Biennale Grafiki w Sapporo w Japonii; na 4. Biennale w 1998 r. nagrodzono tam portret Fridy Kahlo autorstwa argentyńskiej artystki Alicji Scavino. Niezwykłym zrządzeniem

SALON SZTUK PLASTYCZNYCH

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

losu obie autorki podarowały te grafiki do naszej kolekcji. Frida Kahlo do niedawna w Polsce była niemal nie znana, dziś jest postacią, którą przywołują artystki na różnych kontynentach, z nią się identyfikują, manifestują wspólnotę.

Niekiedy „kobiece” wydają się techniki tworzenia dzieł wybrane przez artystki - rysunki na bawełnie i jedwabkach, swobodnie potem układane w różnych miejscach, Ewy Kuryluk; czy też rysunki Romy Hałat, tworzone na dwóch arkuszach papieru, w jednym, położonym potem na wierzchu, zarysowanym dwustronnie, autorka wycina nożyczkami małe otworki w kształcie elipsy, nie odcina całkowicie papieru od tego otworka, tylko zagina go - i w ten sposób powstaje intrygujący, nowoczesny rysunek, w którym można też odnaleźć urok dawnych robótek ręcznych. Do niedawna za technikę „kobieca” uważano tkaninę; dziś uprawiają ją także mężczyźni. W ubiegłym roku historyczną już tkaninę „Czarne i szare” z 1965 r., pokazaną po raz pierwszy w tym samym roku na Biennale w Sao Paulo, podarowała Muzeum Jolanta Owidzka; artystka w tamtych latach współtworzyła nowoczesną tkaninę polską - zjawisko nowatorskie, które miało wpływ na całą światową „sztukę włókna”.

Są oczywiście w kolekcji Muzeum dzieła artystek związanych z Radomiem, należących do różnych pokoleń, m.in. Haliny Hermanowicz i Haliny Krysińskiej, znanych radomskich malarzek, urodzonych w pierwszym dziesięcioleciu XXw., ale także artystek urodzonych w II połowie stulecia, m.in. Małgorzaty Strzelec i Hanny Wojdały-Markowskiej. Są też - choć nieliczne - dzieła artystek zagranicznych, prócz wspomnianej już Alicji Scavino (Argentyna), są prace Helly Oestreicher (Holandia) i Rity Ernst (Szwajcaria), których wystawy indywidualne odbyły się w naszym Muzeum.

Na koniec chciałbym dodać, że artyści, których dzieła prezentuje Muzeum Sztuki Współczesnej, to w ogromnej większości twórcy, z którymi Muzeum utrzymuje stały kontakt; często można te kontakty uznać za związki przyjaźni. Zapraszamy artystów do udziału w wystawach, wystawiamy ich dzieła w Radomiu i w innych miastach. Dzięki przyjaźniom i kontaktom wielu artystów podarowało swoje dzieła do kolekcji Muzeum, to oni współtworzą dziś zbiory Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu.

MIECZYŚLAW SZEWCZUK

KIEROWNIK

MUZEUM SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ W RADOMIU

NA WYSTAWACH BĘDĄ PREZENTOWAŁY SVOJE PRACE:

HANNA KRZETUSKA-GEPPERT
HALINA HERMANOWICZ
MARIA SZULCZEWSKA DE REGIBUS
HALINA KRYSIŃSKA
MARIA JAREMA
ADWIĞA MAZIARSKA
KRYSZYNA PELLETIER
JANINA KRAUPE-SWIDERSKA
EWA KIERSKA
MARIA MARKOWSKA
BARBARA ZBROŻYNA
LUDMIŁA STEHNOVA
ADELA SZWAJA
BARBARA JONSCHER
TERESA PAĞOWSKA
GABRIELA OBREMB
JOLANTA OWIDZKA

ARIKA MADEYSKA
KRYSZYNA BRZECHWA
MARIA PINIŃSKA-BEREŚ
ANNA SZPAKOWSKA-KUJAWSKA
AVIVA BLUM
ALEKSANDRA JACHTOMA
DANUTA URBANOWICZ
BARBARA SZUBIŃSKA
IRENA TRZETRZEWIŃSKA
HELLY OESTREICHER
MAŁGORZATA BIALOKOZ-SMITH
ROMA HALAT
ALICJA SCAVINO
ANNA MIZERACKA
EWA KURLUK
BARBARA FALENDER
TERESA BUJNOWSKA

IZABELLA GUSTOWSKA
IWONA ORNATOWSKA-SEMKOWICZ
KRYSZYNA PIOTROWSKA
EWA ZAWADZKA
DOROTA GRYNCEL
HALINA CADER
MAŁGORZATA STRZELEC
BARBARA AUMER
MAŁGORZATA HOŁÓWKA
Magdalena Hoffmann
ANNA MARIA BAUER
RITA ERNST
ALDONA MICKIEWICZ
HANNA WOJDAŁA-MARKOWSKA
DĄBRÓWKA SOBOCKA

...I SZTUKI LUDOWEJ

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM...

SALON SZTUKI LUDOWEJ zorganizowany został w **MUZEUM WSI RADOMSKIEJ**. 2 października będzie tam otworzona Izba Ludowych Artystek, w której wystawiają swoje prace:

KRYSTYNA MOŁDAWA
JADWIGA KOZIARSKA
ELŻBIETA KLIMCZAK
WŁADYSŁAWA PRUCNAŁ

rzeźbiące w glinie artystki
z regionu radomskiego

oraz: Janina Jarosz
Ewelina Pęksykowa
Jolanta Pęksykowa
malujące na szkle artystki z Zakopanego

Ale największą atrakcją będzie niewątpliwie ekspozycja prac znanej malarki ludowej

MARIANNY WIŚNIOŚ

Wystawy zwiedzać można do 7 października w godzinach od 10.00 do 18.00, a ich uzupełnienie stanowić będzie pokaz plastyki obrzędowej oraz rękodzieła ludowego.

Ekspozycję zakończy piknik, w ramach którego odbędzie się kiermasz sztuki ludowej (godz. 12.00)

SPONSORZY

MIĘDZYNARODOWEGO FORUM
TWÓRCZOŚCI KOBIEC

- Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Departament Twórczości Artystycznej
- Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego, Wydział Kultury i Ochrony Dziedzictwa Kulturowego
- Zakłady Przemysłu Tytoniowego w Radomiu
- Powszechne Towarzystwo Asekuracyjne „Energo-Asekuracja” w Radomiu
- Bank Gospodarki Żywnościowej Oddział w Radomiu
- Bank Spółdzielczy Rzemiosła w Radomiu
- Polskie Linie Lotnicze LOT Oddział w Radomiu
- M1 Centrum Handlowe Radom
- M1 Centrum Handlowe Marki
- Fabryka Wyrobów Metalowych „Przysucha”
- Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Budownictwa ŁUCZBUD Sp. z o.o.
- Radomska Fabryka Farb i Lakierów RAFIL S. A.
- Hotel GLASS
- Radio Taxi 96-27

PATRONAT

MEDIALNY SPRAWUJĄ

- The „Warsaw Voice”
- „Wprost”
- „Pani”
- „Teatr”
- „Akcent”
- „Echo Dnia”
- „Słowo Ludu”
- „Miesięcznik Prowincjonalny”
- Radio Dla Ciebie
- Warszawski Ośrodek Telewizyjny,
- TV Dami
- ARJ Multimedia
- Top Media System

W SALONIE MUZYCZNYM największą atrakcją będzie niewątpliwie koncert zatytułowany „DUET I JEGO GOŚCIE” TERESY ŻYLIS-ĞARY i WIESŁAWA OCHMANA, którzy wystąpią w ramach

III MIĘDZYNARODOWEGO FESTIWALU MUZYKI OGRANOWEJ I KAMERALNEJ.

Koncert odbędzie się 4 października godz. 19.00

w Katedrze Opieki Najświętszej Marii Panny w Radomiu

O godz. 17.00 w Katedrze zaśpiewa

Dziewczęcy Chór Kameralny PORTAMENTO,

a 5 października w Miejskim Ośrodku Kultury i Sztuki „Resursa Obywatelska” wystąpi z recitalem japońska pianistka, YUMI TOKOYAMA. W programie utwory Chopina, Beethovena, Liszta i współczesnej japońskiej kompozytorki, Saroi Yamauchi.

TERESA ŻYLIS-ĞARA, ur. 23.01.1930 roku w Landwarowie pod Wilnem. Po II wojnie światowej zamieszkała wraz z rodziną w Łodzi, gdzie podjęła naukę śpiewu w szkole średniej. Od 1952 r. kontynuowała naukę w Wyższej Szkole Muzycznej pod kierunkiem prof. Olgi Olginy. W tym samym roku zdobyła pierwszą nagrodę na międzyuczelnianym

konkursie w Warszawie, a w rok później w Ogólnopolskim Konkursie Śpiewaczym. W 1954 r. Bohdan Wodiczko zaangażował ją na stałą solistkę Filharmonii Krakowskiej, powierzając solowe partie w utworach oratoryjnych. W 1957 r. Mieczysław Drobner, po kilkuletniej artystycznej przerwie, zaangażował ją do zespołu solistów sceny operowej w Krakowie. Na krakowskiej scenie zadebiutowała w „Halce”, po czym słuchać i oglądać można było artystkę jako Butterfly oraz Cziuliettę w „Opowieściach Hoffmana”. W 1960 roku wzięła udział w Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Monachium zdobywając trzecią nagrodę. Następnie podpisała dwuletni kontrakt z teatrem operowym w Oberhausen. Przeszła stamtąd, na kolejne dwa lata, do teatru operowego w Dortmundzie. W 1965 roku została zaangażowana do Niemieckiej Opery Nadreńskiej w Düsseldorfie, gdzie pozostała stałą solistką przez pięć lat, goszcząc sporadycznie w innych miastach. Przełomowym momentem w karierze młodej śpiewaczki był nieoczekiwany debiut w Operze Paryskiej, w 1966 r. Rola Donny Elwiry w „Don Juanie” była wielkim sukcesem artystycznym, który przyniósł jej światowy rozgłos. Otrzymała zaproszenie do Królewskiej Opery Covent Garden, gdzie wystąpiła w roli Violetty, potem - na ekskluzywny festiwal w Glyndebourne, do Wiesbaden i do Wiednia, by później wystąpić na słynnym Festiwalu w Salzburgu, pod batutą Herberta von Karajana, znowu w roli Donny Elwiry. Amerykański debiut miała miejsce w San Francisco w 1968 r. 4 stycznia 1969 r. wystąpiła na scenie nowojorskiej Metropolitan Opera. Wzięła udział w płytowym nagraniu opery Ryszarda Straussa „Ariadna na Naksos”, pod dyrekcją Rudolfa Kempe (partia Kompozytora), zrealizowanym przez firmę His Master Voice.

Manon w operze Masseneta, Hrabina w „Weselu Figara”, Elżbieta w „Don Carlosie”, Desdemona w „Otelu”

(Metropolitan Opera, 1972) to kolejne kreacje w dorobku artystycznym. W 1976 Teresa Żylis-Ğara wystąpiła jako Tosca w warszawskim Teatrze Wielkim, z partnerującym jej wówczas Wiesławem Ochmanem. Miesiąc później debiutuje rolą Desdemony („Otello”) w mediolańskiej La Scali. W 1979 r. sięgnęła po pierwsze partie wagnerowskie - Elżbietę i Elżę, później Zyglinę w „Walkirii”, wystawionej podczas festiwalu w Orange. W Starussowskiej „Ariadnie na Naksos”, podczas festiwalu w Aix-en-Provence w 1986 r. kreuje rolę tytułową. Rozporządza bogatym repertuarem estradowym; nagrywa płyty dla różnych firm także dla Polskich Nagrań - pieśni Edwarda Lalo, Henri Duparca, Czajkowskiego, komplet pieśni Chopina (z pianistką Haliną Czerny-Stefańską), wybór pieśni Moniuszki, kantaty Bacha, „Cztery ostatnie pieśni” R. Straussa i arie operowe. W początku 1987 r. wystąpiła z recitalem pieśniarskim w Filharmonii Narodowej w Warszawie. Z wielkim powodzeniem występuje nadal u boku wielkich sław świata operowego.

WIESŁAW OCHMAN, ur. 6.02.1937 roku, w Warszawie ukończył Technikum Zdobnictwa Ceramicznego w Szczawnie Zdroju z wyróżnieniem. W 1960 r. ukończył studia na Wydziale Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Jednocześnie kończył studia wokalne i zaangażował się do Państwowej Opery Śląskiej. Jesienią 1963 roku przeniósł się do teatru operowego w Krakowie, a w rok później powrócił do Warszawy jako solista Teatru Wielkiego.

W 1965 r. wystąpił w roli Jontka w „Halce”, która to kreacja przyniosła mu rozgłos i sławę nie tylko w kraju, ale i za granicą. Następstwem sukcesu były angaż do słynnej Państwowej Opery w Berlinie, gdzie wykonuje partię Turiduu na premierze „Rycerskości wieśniaczej”, a następnie do Monachium („Traviata” na Festiwalu Operowym) i Hamburga (rola w „Tosce”). Niebawem artysta odniósł pierwsze sukcesy na ekskluzywnych festiwalach w Glyndebourne oraz w Salzburgu i zyskuje międzynarodową renomę jako znakomity odtwórca partii mozartowskich. W 1972 roku Ochman wystąpił w Operze Paryskiej. Śpiewał też w Chicago i San Francisco. Nagrał płyty dla

Polskich Nagrań oraz zachodnioniemieckiej wytwórni Deutsche Grammophon - między innymi „Idomenea” Mozarta, „Salome” R. Straussa, „Requiem” Mozarta, a także: „Halke”, „Straszny dwór”. W rozległym repertuarze Wiesława Ochmana do szczególnie interesujących pozycji należy partia Arriga w nieco zapomnianej operze Verdiego „Nieszpory sycylijskie”. Partię tę zaśpiewał artysta już w 1969 r. w Hamburgu, potem w Paryżu, a w roku 1975 przygotował ją na swój debiut na scenie nowojorskiej Metropolitan Opera. Na tejsze scenie wykreował wspólnie rolę Leńskiego w „Eugeniuszu Onieginie”, Dymitra Samozwańca w „Borysie Godunowie” oraz księcia Golicyna w „Chowańszczyźnie” (1985). W 1982 r. debiutował na scenie mediolańskiej La Scali. Podczas pracy za granicą śpiewak starał się być obecny na polskiej scenie operowej; najczęściej pojawiał się raz w sezonie na scenie Teatru Wielkiego w Warszawie. Artysta posiada najbogatszy dyskograficzny dorobek spośród wszystkich polskich śpiewaków, zarówno współczesnych jak starszej generacji. W przeważającej mierze jest to produkcja Deutsche Grammophon oraz Muzy zawierająca opery: „Halka”, „Straszny dwór”, „Idomeneo”, „Salome” (dwa nagrania, pod dyr. Carla Böhma i Heberta von Karajana), „Rycerskość wieśniacza”, „Rusałka”, „Wojna i pokój”.

YUMI TOKOYAMA - pianistka, absolwentka Konserwatorium Muzycznego Uniwersytetu im. John'a Hopkinsa w Baltimore (USA) oraz Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (1993). Uczennica Reginy Smendzianki. W latach 1993-1998 pracowała jako asystentka na Wydziale Instrumentów Smyczkowych AMFC w Warszawie.

Laureatka wielu nagród, m.in. na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. A. Radziwiłła (1989), Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. D. Andersona (1993).

Brała udział w nagraniach muzycznych dla Polskiego Radia, Telewizji Polskiej oraz Telewizji Niemieckiej ARD1.

Koncertowała m.in. we Włoszech, Polsce, Niemczech, USA, Japonii i Holandii.

Obecnie mieszka w Holandii biorąc czynny udział w znaczących muzycznych międzynarodowych sesjach i festiwalach.

DZIEWCZĘCY CHÓR KAMERALNY PORTAMEN-TO działa pod kierunkiem Bożeny Magdaleny Mrózek w Młodzieżowym Domu Kultury w Starachowcach. Repertuar Chóru obejmuje utwory kompozytorów polskich i europejskich od Renesansu do współczesności. Na swoim koncie zespół ma szereg osiągnięć artystycznych, między innymi: Srebrną (1998) i Złotą (1999) Harfę Eola na Ogólnopolskim Przeglądzie Zespołów Muzyki Dawnej „Schola Cantorum” w Kaliszu; udział w festiwalach muzyki dawnej w kraju, koncerty za granicą (Niemcy, Anglia). Zespół wydał też płytę pt.: „Moja piosenka”, a marszałek Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego przyznał mu nagrodę w plebiscycie „Talenty'99”.

Do SALONU POEZJI zaprasza
Klub Środowisk Twórczych „Łaźnia”

4 października, godz. 18.00:
Spotkanie autorskie rosyjskiej poetki
BELLI ACHMADULINY

5 października, godz. 18.00
„Edith Piaf – hymn życia i miłości”
Recital Joanny Rawik

6 października, godz. 18.00:
„Radomskie barwy” - spotkanie z radomskimi poetkami, w którym udział wezmą: ZDZIŚŁAWA JEZIERSKA-KOZŁICKA, ZOFIA KUCHARSKA, TERESA KULBICKA-SAPIEJA, JANINA MAŁGORZATA LEWICKA, HALINA NAJDA, ALICJA OLEJARCZYK, EWA PACHUCY, RENATA POGORZELSKA-WOJTASZEK, LIDIA ZABIEGAŁOWSKA, JADWIGA GÓDZ.

BELLA ACHMADULINA, ur. w 1937 r. współczesna poetka, która z zadziwiającą organiczną poezją weszła do świadomości czytelników w Rosji, zwłaszcza swoim pierwszym tomem wierszy „Struna” (1962), gdzie w harmonijnych strofach, odwołujących się do romantycznej klasyki rosyjskiej, ukazała świeżość percepcji świata uczuć, spraw codziennych, choć zawsze pogrążonych w mgiełce romantyczności. W późniejszych tomach - „Lekcje muzyki” (1969), „Świeca” (1977), „Zamięć” (1977), „Tajemnica” (1983), „Sad” (1987) artystka wskazała swoich poetyckich sprzymierzeńców: Puszkina, Achmatową, Lermontowa, Cwietajewą, Pasternaka, współczesnych poetów gruzińskich Simona Czikowani i Annę Kalandadze oraz Wozniezińskiego. „Czwarte pokolenie” - poeci okresu odwilży mogli już udzielać lekcji sumienia. Sumienie, jak pisze Achmadulina to odpowiedzialność za słowo i własny talent.

JOANNA RAWIK - pieśniarka, aktorka, dziennikarka i pisarka. Tajniki aktorstwa poznawała pod okiem Szymona Szurmieja oraz Ireny i Tadeusza Byrskich. Była aktorką teatrów w Łodzi i Lublinie. Zagrała w filmach „Żelazna brzoza”, „Strachy”. Koncertowała w całej Europie, z paryską Olimpią włącznie. Festiwalowe laury zdobywała m.in. piosenkami „Nie chodź tą ulicą”, „Po co nam to było”, „Romantyczność”, „Chlebem i solą”. Autorka książki „Hymn życia i miłości” (o E. Piaf), „Za kulisami sławy”, „Maestra” (o W. Wiłkomirskiej).

Artystka, nazwana kiedyś polską Juliette Greco prezentuje swój monodram z piosenkami na podstawie książki swojego autorstwa „Hymn życia i miłości”. Zarówno w książce, jak i w monodramie Rawik przedstawia Edith Piaf nie tylko jako wielką artystkę, ale i wspaniałą kobietę, dla której życie i sztuka stanowiły jedność. To właśnie ta francuska piosenkarka nauczyła Joannę Rawik, jak sama to przyznaje, nie dostrzegać granicy pomiędzy tymi dwoma wartościami.

SALON RELIGIJNEJ REFLEKSJI

MIĘDZYNARODOWEGO FOTRUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

SALON REFLEKSJI RELIGIJNEJ zaprasza już w niedzielę 1 października. Salon mieści się w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu. Tam, w Auli Głównej Jana Pawła II przedstawione zostaną dwa wykłady:

o godz. 10. 00

ks. prof dr hab. WALDEMARA CHROSTOWSKIEGO:

„TA DOPIERO JEST KOŚCIĄ Z MOICH KOŚCI”,
BIBLIJNE OPOWIADANIE O STWORZENIU KOBIETY

o godz. 11.30 prof dr hab. ANNY ŚWIDERKÓWNY:

„PIEŚŃ NAD PIEŚNIAMI”

zaś o godz. 13.00 w kaplicy seminaryjnej
Jego Ekscelencja ks. bp JAN CHRAPEK
odprawi Mszę Świętą,
podczas której wygłosi homilię

Prof. dr hab. ANNA ŚWIDERKÓWNA, od trzech lat emerytowany profesor Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego, od roku 1949 jest członkiem Polskiego Towarzystwa Filologicznego, a od 1950 - członkiem Association Internationale des Papyrologues. W latach 1986 - 1996 członek Komisji Episkopatu do spraw Dialogu z Judaizmem. Odznaczona Warszawskim Krzyżem Powstańców. W roku 1995 otrzymała nagrodę im. Włodzimierza Pietrzaka, w roku 1997 „Clio” - nagrodę Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego, w roku 1998 nagrodę założyciela Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. Idziego Radziszewskiego. Urodziła się w Warszawie w rodzinie inteligenckiej. Maturę zdała w roku 1943, na tajnych kompletach. W powstaniu warszawskim była sanitariuszką. Po upadku Powstania - jeniec Stalagu w Zeithen.

Od 1946 roku asystentka w Katedrze Papirologii. W roku 1951. obroniła pracę doktorską, zaś w 1960 roku - pracę habilitacyjną. W latach 1961 - 1991 kierowała Katedrą i Zakładem Papirologii. W 1969 - otrzymała tytuł profesora zwyczajnego. Po przejściu na emeryturę nadal prowadzi na UW wykłady monograficzne z Biblii oraz seminarium naukowe. Była wykładowcą na ATK. W 1959 roku 9-miesięczny pobyt w Egipcie uwieczniony został publikacją papyrusów aleksandryjskich. Reprezentowała naukę polską na międzynarodowych kongresach papirologicznych od 1961 r.

Opublikowała wiele artykułów, recenzji, tłumaczeń, a także kilkanaście książek, z których każda była kilkakrotnie wznawiana. Najbardziej popularne to „Hellada kró-

łów” (1967, 1969, 1999), „Hellenika. Wizerunek epoki od Aleksandra do Augusta” (1974, 1978, 1995). Z publikacji nawiązujących do Biblii wymienić trzeba wydaną przez PWN swoistą trylogię: „Rozmowy o Biblii” (cztery wydania od 1994 r.), „Rozmów o Biblii ciąg dalszy” (wydania 1996 i 1997) oraz najnowszą, z roku 2000, „Rozmowy o Biblii. Nowy Testament”.

Ks. prof. dr hab. WALDEMAR CHROSTOWSKI, kierownik Katedry Egzegezy Starego Testamentu i profesor Akademii Teologii Katolickiej (obecnie Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego), redaktor kwartalnika „Collectanea Theologica”, konsultor Rady Episkopatu Polski do Spraw Dialogu Religijnego, członek szeregu organizacji i stowarzyszeń związanych z troską o pamięć Ofiar KL Auschwitz-Birkenau. W 1990 założyciel i w latach 1991-1998 współprzewodniczący Polskiej Rady Chrześcijan i Żydów. Od roku 1998 wiceprzewodniczący Sekcji Biblistów Polskich.

Urodził się w 1951 roku, w rodzinie rolniczej w miejscowości Chrostowo, powiat Ostrołęka. Świecenia kapłańskie przyjął w roku 1978. Odył studia specjalistyczne na Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie (1978-1983), Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie (1979-1980) oraz University of Chicago (1989). Autor, redaktor i tłumacz osiemnastu książek oraz kilkuset artykułów, recenzji, sprawozdań i wywiadów. Warto wymienić tu: „Bohaterowie wiary Starego Testamentu” (1992) oraz trzy wznawienia albumu, który zarazem zdradza hobby autora: „Jan Paweł II na znaczkach pocztowych świata” (1997).

SALON DZIENNIKARSKI

MIĘDZYNARODOWEGO FORUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

W SALONIE DZIENNIKARSKIM, zorganizowanym na Scenie Kameralnej Teatru Powszechnego, odbędzie się

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA DZIENNIKARSKA na temat

RODZINA LUB KARIERA -
CZY MUSI BYĆ WYBÓR?

RÓŻNICE MIĘDZY

KRAJAMI WSCHODU I ZACHODU

Konferencję poprowadzi

ANDRZEJ JONAS,

redaktor naczelny „The Warsaw Voice”,

a uczestniczyć w niej będą:

DOBROCHNA KEDZIERSKA,

„Wirtualna Polska”

JANINA PARADOWSKA, „Polityka”

BARBARA LIMANOWSKA,

Stowarzyszenie Kobiet

w Polsce - OŚKA

BERNARD OSSER, Agence France Presse

LUDMIŁA ZACH, „Naša Svoboda”

EDITA DEGUZIENE „Lietuvos Aidai”

Na konferencję zapraszamy dnia 1 października w godz. 14.30 - 18.00 do Teatru Powszechnego w Radomiu.

ANDRZEJ JONAS urodził się 28.10.1940 r. w Warszawie. Dziennikarz z 30-letnim stażem sędziego Naczelnego Sądu Dziennikarskiego, wybrany przez Nadzwyczajny Zjazd w 1980 r., sekretarz w dziennikach i tygodnikach, założyciel i redaktor naczelny „The Warsaw Voice”, prezes spółki wydającej to pismo. W latach 1994-1995 prezes Unii Wydawców Prasy. Od 1995 r. wice-

prezes Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. W 1996 r. wybrany na stanowisko prezesa Sekcji Polskiej Stowarzyszenia Dziennikarzy Europejskich. W latach 1996 - 1997 wykładał na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego. W 1997 r. został wiceprezesem Stowarzyszenia Dziennikarzy Europejskich. Hobby: rodzina, polityka, brydż.

IMPREZY TOWARZYSZĄCE MIĘDZYNARODOWEMU FORUM TWÓRCZOŚCI KOBIEC

3 października, godz. 17.00

Ewa Nakonieczna

POŁOŻNA

spektakl Teatru Powszechnego z Radomia

Scena Kameralna

6 października, godz. 17.00

Koncert Kameralnego

Zespołu Instrumentalnego POL-ORFFA

Szydłowiec - Zamek

*(Wyjazd z Radomia specjalnym autobusem
o godz. 16.00 spod gmachu*

Teatru Powszechnego)

„POL-ORFA” to zespół, który prezentuje transkrypcje instrumentalne utworów kompozytorów polskich i światowych, wykorzystując współczesne instrumentarium elektroniczne oraz instrumenty tradycyjne.

Lata dziewięćdziesiąte to okres bogaty w koncerty zagraniczne w Austrii, Czechach, Słowacji, Francji, na Litwie, w Niemczech, Szwajcarii i we Włoszech. Wszędzie przyjmowany był z entuzjazmem i wzruszeniem. Dużym sukcesem było turnee we Francji, w czasie którego zespół wystąpił w Kaplicy Królewskiej w Paryżu.

Już trzykrotnie Pol-Orfa gościła we Włoszech, występując między przed Ojcem Świętym Janem Pawłem II w Watykanie (29.XII.1993r.).

Dorobek artystyczny zespołu został uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami, a także nagraniami w Polskim Radio, TVP oraz telewizji: włoską i watykańską

Twórcą zespołu, kierownikiem artystycznym i dyrygentem jest **TADEUSZ GOGACZ**, dyrektor Społecznego Ogniska Artystycznego w Szydłowcu..

7 października, godz. 21.30

Pokaz kolekcji Domu Mody NIJOLE

Centrum Handlowe M1

Marki koło Warszawy

Imprezie będzie towarzyszył pokaz ogni sztucznych.

NIJOLE VELICKIENE jest najwybitniejszą projektantką futer na Litwie. Jest dobrze znaną w europejskim świecie mody. Nagrodzona została wieloma dyplomami i nagrodami na pokazach haut couture.

Kolekcja zawiera ok. 200 kreacji, które zaprezentuje gwiazda Baletu Litwy **OLA KANASZENKO**.

**REDAKCJA
I TŁUMACZENIE TEKSTÓW
DOSTARCZONYCH PRZEZ TEATR:
JOANNA NAŁAY**
(Miejska Biblioteka Publiczna w Radomiu)

**Koncepcja graficzna i łamanie:
MAREK NIWIŃSKI**
(Miejska Biblioteka Publiczna w Radomiu)

**WYDAWCA:
TEATR POWSZECHNY im. JANA KOCHANOWSKIEGO W RADOMIU**

**DRUK:
KK STUDIO**

GŁÓWNY ORGANIZATOR:

Teatr Powszechny
im. J. Kochanowskiego w Radomiu

tel./fax: 362 79 27

PATRONAT MEDIALNY

wprost

PANI
MISZCZKI

TEATR **TMS**
WEB DESIGN-HOSTING

Słowo
ludu

THE WARSAW
VOICE
Polish and Central European Review

akcent
literatura | sztuka | awangarda

SPONSORZY MFTK

Seita

POWSZECHNE
TOWARZYSTWO
UBEZPIECZENIOWE

ENERGO-ASEKURACJA S.A.

Fabryka Wyrobów
Metalowych
„PRZYSUCHA”

BANK GOSPODARKI
ŻYWNOŚCIOWEJ S.A.

HOTEL
glass

RADIO
TAXI *Centrum*
96-27

ŁUCZ-BUD
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Budownictwa Sp. z o.o.

BANK SPÓŁDZIELCZY
RZEMIOSŁA W RADOMIU

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego